

คำอธิบายสัญลักษณ์และอักษรย่อ

การศึกษาครั้งนี้ได้ใช้ “พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๙ ซึ่งมีจำนวน ๔๕ เล่ม แยกเป็น ๓ ปิฎก คือ เล่มที่ ๑ – ๘ เป็นพระวินัยปิฎก เล่มที่ ๙ – ๓๓ เป็นพระสุตตันตปิฎก เล่มที่ ๓๔ – ๔๕ เป็นพระอภิธรรมปิฎก ในการศึกษาได้กล่าวถึง แหล่งที่มา เล่ม / ข้อ / หน้า / ตามลำดับ เช่น อง.ติก. (ไทย) ๒๐ / ๘๗ / ๓๑๒. หมายถึงพระสุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกายติกบาต (ฉบับภาษาไทย) เล่มที่ ๒๐ ข้อที่ ๘๗ หน้า ๓๑๒ ได้ชื่อย่อ ดังนี้

พระสุตตันตปิฎก

อง. ปญจก. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย	ปัญจกนิบาต	(ภาษาไทย)
ที.ปา. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย	ปาฏิกวรรค	(ภาษาไทย)